

معاون وزارت بهداشت:

از ۱۶ میلیون زن در سن باروری، کمتر از یک میلیون مولایذ داشته‌اند

معاون وزیر بهداشت، با بیان اینکه از ۱۶ میلیون زن در سن باروری تنها کمتر از یک میلیون مولایذ داشته‌اند، گفت: ۶۰ درصد زنان در سن باروری در سنین ۳۵ تا ۴۹ سال هستند که شرایط خیلی بدی است. به گزارش ویدا، علیرضا ریسی افزود: تهران، خراسان و سیستان بیشترین آمار تولد در ۲ سال گذشته را دارا هستند. معاون بهداشت وزارت بهداشت همچنین گفت: سامانه ثبت سقط جنین‌های قانونی رونمایی شد،این سامانه ذیل سامانه ملی باروری سالم تشکیل شده‌به شفاف سازی آمار سقط جنین قانونی در کشور کمک می کند.

□□□

صدور حکم قصاص نفس برای قاتل الهه حسین نژاد در ملأعام

وکیل پرونده قتل الهه حسین نژاد، گفت: شعبه اول دادگاه کیفری یک استان تهران پس از رسیدگی کامل، با احراز بزهکاری متهم، حکم قصاص نفس در ملأعام را صادر کرده است. محل اجرای حکم بر اساس رأی دادگاه، میدان قائم شهرستان اسلامشهر تعیین شده است. امیرحافظ سلیمانی، در گفتگو با مهر، افزود: بر اساس قانون آئین دادرسی کیفری، محکوم علیه حق دارد ظرف ۲۰ روز از تاریخ ابلاغ رأی، درخواست فرجام‌خواهی خود را به دیوان عالی کشور تقدیم کند. دیوان عالی کشور صرفاً از جهت رعایت موازین قانونی، انطباق حکم با ادله موجود در پرونده و صحت روند دادرسی، حکم را بررسی خواهد کرد.

□□□

شرکت آب و فاضلاب استان تهران: **محدوددیتی برای تامین آب شرب و بهداشتی بوستان‌ها نیست** شرکت آب و فاضلاب استان تهران با اعلام این که هیچ گونه محدودیتی برای تامین آب شرب و بهداشتی بوستان‌ها وجود ندارد، از شهرداری‌های مناطق مختلف خواست نسبت به جداسازی مصارف آب شرب و بهداشتی پارک‌ها و بوستان‌های شهری از آبیاری فضای سبز اقدام و برای دریافت انتعاب جاگانه به این شرکت مراجعه کنند. به گزارش دیده‌بان ایران؛ براساس اعلام شرکت آبیای استان تهران، در شرایطی که شهر تهران با کم‌آبی بی‌سابقه در یک‌قرن اخیر مواجه‌است، نبایدانتظار داشت منابع محدود آب شرب برای آبیاری فضای سبز شهری مورد استفاده قرار بگیرد.

□□□

پایان پرونده قتل فجیع داربوش مهر جویی و حیده محمدی فر؛ دختر داربوش مهر جویی نوشت که هیچ‌یک از اعضای خانواده، در خواست قصاص قاتلان پدرم درشان ندارند. وکیل نوبان فشنندی، مادر همسر مهر جویی گفت:اجرای حکم قصاص نه تنها منجر به کشف حقیقت نمی‌شود بلکه چپ‌سا زمینه‌ساز خاموش شدن بخشی از حقیقت باشد که هنوز در ایهام باقی مانده‌است. «این وکیل دادگستری افزود:مانوش منوچهری، وکیل خانواده مهر جویی نیز اسفند پار سال گفته بود: «بسیاری از تماس‌ها و بر نامه‌های گوشی‌های متهمان و مقتولان پاک شده و باتوجه به این‌ها مات موجود، احتمالاً پای یک امر در میان است.» به گفته وکیل خانواده مهر جویی: «خیلی از تماس‌های گوشی‌های مقتولان که در روز آخر با آن‌ها گرفته شده، پاک شده‌ است. همین‌طور اپلیکیشن‌های واتس‌آپ، تلگرام، اینستاگرام از گوشی مقتولان و متهمان پاک شده‌بود در موبایل‌ها اصلاً موجود نبود.»

□□□

دختر مهر جویی: ما قصاص نمی خواهیم

زمینه‌ساز خاموش شدن بخشی از حقیقت باشد که هنوز در ایهام باقی مانده‌است. «این وکیل دادگستری افزود:مانوش منوچهری، وکیل خانواده مهر جویی نیز اسفند پار سال گفته بود: «بسیاری از تماس‌ها و بر نامه‌های گوشی‌های متهمان و مقتولان پاک شده و باتوجه به این‌ها مات موجود، احتمالاً پای یک امر در میان است.» به گفته وکیل خانواده مهر جویی: «خیلی از تماس‌های گوشی‌های مقتولان که در روز آخر با آن‌ها گرفته شده، پاک شده‌ است. همین‌طور اپلیکیشن‌های واتس‌آپ، تلگرام، اینستاگرام از گوشی مقتولان و متهمان پاک شده‌بود در موبایل‌ها اصلاً موجود نبود.»

□□□

موج جدید گرمایی از اواسط هفته در کشور سازمان هواشناسی اعلام کرد از اواسط هفته شاهد گسترش موج جدید گرمایی در کشور خواهیم بود که گرمای گسترده و شدید را بار دیگر راد. بسیاری از نقاط به هم‌را خواهد داشت براساس اعلام سازمان هواشناسی، بیشترین تأثیر این افزایش دما را در سردسیرات خواهیم داشت به‌طوری که دماهای بیشینه در سردسیرات و گرمسیرات کشور به‌د نزدیک‌ترین حالت ممکن خود خواهد رسید بر این اساس، اواخر هفته آینده همچنین اوایل هفته بعد از آن با احتمال ریزش هوای خنک و تغییر روند دمایی همراه خواهیم بود.

□□□

«زن» آلاینده هوای گرم تهران مدیر کل هواشناسی استان تهران، گفت: «زن» آلاینده شاخص هوای گرم پایتخت است. مجید خورشیدپوری در گفت‌وگو با ایستنا افزود: افزایش غلظت زن بر خلاف گر دوغبار یادیرگ آلاینده‌ها نشانه ظاهری ندارد. به گفته وی، بیشترین میزان تابش فرابنفش و تولید از ساعت ۱۰ صبح تا ۱۶ تا اتفاق می افتد. خورشیدپوری توصیه کرد: در ساعات اوج تابش خورشید حضور در فضای باز را بایت تمهیدات لازم انجام شود.

□□□

انتصاب ۱۹۰۰ زن در پست‌های مدیریتی ارشد معاون امور زنان و خانواده رئیس‌جمهور، با اشاره به انتصاب ۱۹۰۰ زن در پست‌های مدیریتی ارشد در دولت، از رونمایی داشبوردمدیریتی زنان ایران تا آخر تابستان خبر داد. به گزارش خبرگزاری صداسیمنا، زهرا بهروز آذر با اشاره به اینکه انتصابات زنان از ابتدای دولت چهاردهم در دستور کار بوده است، گفت: معاونت امور زنان و خانواده، ریاست‌جمهور در صدد رونمایی از داشبوردمدیران زن کشور است و به این منظور احتیاج داریم دقیق بدانیم وضعیت انتصابات زنان در دستگاه‌ها چطور است.

□□□

پر تکرارترین نام‌های خانوادگی در ایران تیتا‌حوال کشور فهرستی از ۳۰ نام خانوادگی پر تکرار در ایران را منتشر کرد. فامیلی‌ها به ترتیب فراوانی عبارتند از: محمدی، حسینی، احمدی، رضایی، کریمی، موسوی، جعفری، صادقی، حیدری، مرادی، ابراهیمی، رحیمی، هاشمی، قاسمی، صالحی، کاظمی، اکبری، امیری، عباسی، اسدی، امینی، باقری، طاهری، نوری، علیزاده، محمودی، شریفی، سلطانی، تجفی، زراعی.

بی‌قوارگی مدیریت شهری در برخی مجسمه‌ها متبلور است

سعدی «پرچم به دست»؛ نماد غرور ملی است یا کج‌سلیقگی؟

که بدون هماهنگی با محیط فرهنگی و هنری منطقه نصب شد و از بی‌سلیقگی مدیران شهری سرچشمه می‌گیرد.

کارشناسان هنری معتقدند، بسیاری از این آثار فاقد پشتوانه پژوهشی، تاریخی و هنری‌اند. در ساخت آن‌ها نه تنها از هنرمندان برجسته استفاده نشده، بلکه سفارش‌ها به افرادی واگذار شده که با تجربه کافی نازند یا سلیقه هنری‌شان با معیارهای زیبایی‌شناسی عمومی فاصله‌دارد.

در این میان آنچه بیشتر تسوی ذوق می‌زند، ضعف‌اشد و کاملاً مشهود در طراحی و اجراست. مجسمه‌هایی که تناسبات آناتومیک در آن رعایت نشده یا رنگ آمیزی و مترايل به کار رفته در آن‌ها به‌شدت نا هماهنگ و بی‌کیفیت است، و در برخی موارد به نظر می‌رسد که هیچ نظارتی در کار نبوده است.

به اعتقاد کارشناسان المان‌های شهری باید در بافت شهری، فرهنگی و جغرافیایی محل نصب‌شان معنادار باشند. اما بسیاری از این مجسمه‌ها یا از منظر مفهومی هیچ سختی یا مکان نصب‌شان ندارند یا چنان سطحی و بی‌محتوا هستند که بود و نبودشان فرقی نمی‌کند.

بی‌برنامگی و فقدان ذوق هنری

در حالی که س‌ازمان زیباسازی شهر داری‌ها، شورا‌های شهر، ادار‌ه‌های ارشاد و دیگر نهادهای فرهنگی و هنری باید نقش سیاست‌گذار و ناظر را در این میان ایفا کنند، به نظر می‌رسد در سال‌های گذشته تا‌بعی بی‌برنامگی و گاه بی‌تفاوتی مواجهه بودند.

مجمسمه‌های در ابتدای خیابان سعدی تهران پرچم ایران داده‌اند که نه تنها حسن غرور ملی را بر نمی‌انگیزد که مضحک و پرمده‌ار ایده‌ای کودکانه به نظر می‌رسد. از سوی دیگر استفاده مرت‌های بی‌کیفیت از سوی افراد فاقد صلاحیت و استفاده از پیمانکاران نایلد به جای ارتقای کیفیت بصری تهران آن را بیشتر از همیشه نا‌سکمه می‌اندازد.

مثلا در سال‌های اخیر مرمت و بازسازی‌شده مجسمه فردوسی واکنش برانگیز شد. بسیاری نسخه جدید را نسبت به نسخه اصلی که کاری از ابوالحسن صدیقی بود، از نظر ظرافت چهره، کیفیت اجرا و دقت آناتومیک بسیار ضعیف‌تر و فاقد روح اثر اصلی و بی‌تناسب با جایگاه فردوسی در فرهنگ ایرانی دانستند.

مجمسمه‌های نورو‌زی که در سال‌های اخیر در میدان ولیعصر و میدان‌های اصلی تهران دیده می‌شود نیز یکی دیگر از همین موارد است.

یا مجسمه‌های کودکان کار تونی در پارک دانشجو اطراف تئاتر شهر یکی دیگر از موارد انتقاد برانگیز مجسمه‌های شهری بود. برخی این مجسمه‌های شبه کار تونی با فرم‌های اغراق‌شده، رنگ‌آمیزی نامناسب و بی‌کیفیت را نپسندیدند و معتقد بودند

در مواردی حتی آثار هنرمندان بزرگ و بین‌المللی و با سابقه نیز به دلایل نامشخص از سطح شهر حذف شده‌اند یا هیچ‌گاه اجازه نصب پیدا نکرد‌اند، در حالی که آثار ضعیف به راحتی راه‌خود را به میدان‌ها، پارک‌ها و پیاده‌راه‌ها باز کرده‌اند.

نمونه‌ای‌ن حذف بزرگان از منظره عمومی شهر کم نیست. در چندها اخیر مجسمه بزرگان ز یادای

نوع ایرانی

toseeirani.ir

شماره ۱۹۶۵ / یکشنبه ۱۲ مرداد ۱۴۰۴ / ۹ صفر ۱۴۴۷ / ۳ آگوست ۲۰۲۵

گرفته تا تندیس‌های معاصر هنر‌مدانی چون پرویز تناولی، مجسمه‌سازی در ایران دارای پشتوانه‌ای قوی و هنر‌مدانی برجسته‌است که در سطح جهانی شناخته‌شده‌اند.

اما آنچه این روز‌ها در فضای شهری را مناصب می‌شود، اغلب حاصل بی‌توجهی به این پیشینه‌ی ارزشمند است. به جای بهره‌گیری از ظرفیت‌های موجود، پروژه‌های هنری به تصمیم‌های سلیقه‌ای، ناآگاهانه و گاه سیاسی سپرده‌شده‌اند.

از تمسخر تادلز دگی عمومی

نتیجه این روند، نه تنها خنده و تمسخر در فضای مجازی است، بلکه موجب دلزدگی عمومی از هنر شهری نیز شده است. مردم به جای آنکه با دیدن یک مجسمه با نماد شهری، احساس غرور یا آرامش کنند یا مفهوم فرهنگی‌ای را درک کنند، با نارضایتی، خجالت‌یابی تفاوتی از کنار آن عبور می‌کنند. در مواردی حتی کودکان و نوجوانان به این آثار واکنش منفی نشان می‌دهند و گاه آن‌ها را دست‌مایه شوخی‌ها و ميم‌های فضای مجازی قرار می‌دهند.

مجمسمه‌های شهری

روزی به نقطه‌اوج بر می‌گردند؟

در دوره‌هایی از مدیریت شهری در کشور، به‌ویژه در دهه‌های گذشته، نسبیت به انتخاب و نصب مجسمه‌های شهری سخت‌گیری‌های بیشتری وجود داشت؛ هر چند این سخت‌گیری‌ها بیشتر به مسائل محتوایی و ایدئولوژیک محدود می‌شد تا جنبه‌های زیبایی‌شناسی یا هنری حرفه‌ای.

در دهه ۸۰ و مصادف با دوران مدیریت محمدباقر قالیباف در شهرداری تهران، تلاش‌هایی برای احیای هنر شهری و نصب المان‌های فرهنگی آغاز شد و حتی فراخوان‌های هنری محدود اما نسبتاً تخصصی بر گزار می‌شد و آثار هنرمندان شناخته‌شده مانند پرویز تناولی مورد توجه قرار گرفت.

هر چند در این دوره به‌خی مجسمه‌های مفهومی و فرهنگی، با رویکرد ادبیاتی و مدرن نصب‌شدند، اما همچنان نگاه ایدئولوژیک بر فرآیند انتخاب تسلط داشت و هرگونه نماد غیر همسو با گفت‌مان رسمی حذف یا رد می‌شد.

در دهه ۹۰ به‌بعد، پروژه‌های زیباسازی شهری گسترش یافت، اما به تدریج نظارت کیفی و فرآیند انتخاب آثار تضعیف‌شد. برخی آثار توسط پیمانکاران یادپرو داور ی تخصصی انتخاب می‌شدند و حتی بعضا نظارت هنری جای خود را به روندهای بروکراتیک و روابط غیر رسمی‌داد.

در این میان کارشناسان معتقدند، برای عبور از وضعیت ایجاد‌شده باید دوباره به استانداردهای انتخاب مجسمه‌های شهری برگشت. نخستین گام در این مسیر برگزاری فراخوان‌های هنری شفاف و انتخاب آثار، تحت‌داوری هیئت‌های تخصصی‌واز سسوی دیگر دعوت از هنرمندان و مجسمه‌سازان و طراحان توانمند در سطح ملی است. در این میان نباید فراموش کرد که هر المان شهری باید با توجه به تاریخ، فرهنگ و ویژگی‌های بومی محل طراحی و ساخته‌شود.

زشتی تصادفی نیست

شهر، آیینی‌ه هویت‌ماست. این اتفاقا نیست که چهره شهر هامان به زشتی گراییده‌ای‌ن زشتی حاصل انتخاب‌های نادرست می‌توجهی به هنر، بی مسئولیتی نهادهای اجرایی و غیبت مشارکت هنرمندان واقعی در فرآیند ساخت و زیباسازی شهر است. تا زمانی که این روند ادامه داشته باشد، باید همچنان شاهد «تمادهای بی‌هویت» و «مجمسمه‌های کاریکاتور ی» باشیم.

دست‌ساخته‌های کودک‌ان ایتسم بوده است. پس از هویدا شدن سازنده این مجسمه یا بهتر است بگویم مجسمه‌ها، می‌توان گفت اگرچه این کار‌ها از منظر فنی بی‌نقص نبوده‌اند، اما حامل مفهومی انسانی و عاطفی هستند؛ حرکتی که هدف‌ش نه زیبایی کلاسیک، که «دیده شدن» و توانمندسازی این کودک‌ان بود.

اما حتی چنین پروژه‌ای نیز قربانی همان بی‌برنامگی همیشگی شد. عدم اطلاع‌رسانی، جانمایی نادرست و نبود روایت مناسب باعث شد تا مخاطبان ناآگاه، با دیدن فرم‌های متفاوت این مجسمه‌ها، اگرچه رادستمایه طنز یا قضاوت نا‌عادلانه قرار دهند، اگرچه اشتباه در قضاوت قابل سرزنش است، اما مسئولیت اصلی متوجه نهادهایی‌ست که نتوانسته‌اند روایت درست‌این آثار را به جامعه منتقل کنند.

آیا مجسمه‌سازی ایران مرده‌است؟

ایران هموار در تاریخ خود مهد هنر‌های تجسمی بوده‌است؛ نقش برجسته‌های باستانی تخت‌جمشید

در مواردی شهرداری‌ها به

مناسبت‌های مختلف از مجسمه‌های شهری استفاده‌ایزاری می‌کنند. مثلا اخیرا وبعد از جنگ ۱۲ روزه با اسرانیل، دست مجسمه سعدی در ابتدای خیابان سعدی تهران پرچم ایران داده‌اند که نه تنها حسن غرور ملی را بر نمی‌انگیزد که مضحک و برآمده‌از ایده‌ای کودکانه به نظر می‌رسد

از میدان و مکان‌های مهم شهر حذف شده است. مثلا مجسمه چهار متری مرد نی لیکن ز یکی از مشهورترین آثار بهمن محمص است که در سال ۱۳۵۳ در محوطه تئاتر شهر تهران نصب شد. مرد نی لیکن بر گرفته از شخصیت اسطوره‌ای «فان» رومی یا «سانتیر» یونانی بود.

این مجسمه در دهه‌های اول انقلاب به بهانه آسیب‌دیدن در جریان ساخت و سازهای تئاتر شهر در ظاهر به کار گاه مرمت‌موزه هنر‌های معاصر تهران منتقل شد و تاکنون خبری از آن در دست نیست و عاقبتش معلوم‌نشد.

از این نمونه‌ها کم نیست. تندیس برنزی «فرم هندسی» اثر شجاع‌الدین شهایی هم بیش از ۱۰ سال پیش به دلیل مغایرت با شئون اسلامی از محوطه‌خانه هنرمندان تهران حذف‌شد.

قضاوت عجولانه در خصوص شیر‌های عجیب شرایط مجسمه‌های شهری به گونه‌ای‌است که گاهی شهروندان با دیدن مجسمه‌ای عجیب بی‌معتللی آن را به کیفیت روه نزول زندگی شهری در ایران نسبت می‌دهند و به دچار قضاوت زود هنگام می‌شوند. مثلا در روز‌های اخیر تصویر مجسمه یک شیر واکنش برانگیز شد؛ شیری با بدنی نحیف، سری کوچک، چشم‌هایی بی‌فروغ و گردنی کشیده‌تر از آنچه زیست‌شناسی مجاز می‌داند.

در مواجهه با این شیر موح واکنش‌های منفی در فضای مجازی به سرعت گسترش یافت و کاربران با طنز، طعنه و نقدهایی‌تند، خواستار توضیح مسئولان درباره آن شدند.

اما پس از چند روز از ایسن واکنش‌های منفی، کاربری در اینستاگرام اعلام کرد که این مجسمه‌ها

بحران بی‌آبی، نتیجه بی‌برنامگی

در توزیع آب زراعی گیلان

عمق فاجعه کم‌آبی در جغرافیای استانی پرباران چون گیلان با مشاهده دومین ویدئوی چند ثانیه‌ای، روایت رنگ یک کشاورز شمالی دیگر را نشان می‌دهد که با تنی نحیف و قامتی خمیده، وزنش را بر روی بیل قدیمی اش حائل کرده و می‌گوید: من یک کشاورز اه «بخش شاندرد من، روستای قران هستم». تقاضای عاجزانه از تمام مسئولین دارم تا به دادمان برسند. چهار پنج هکتار از مزارع بچارم در حال سوختن است. «به تمام ارگان‌ها به مدیرعامل به رئیس شعبه رنگ زدم هیچ کس به دادم نرسید». مایه جز کشاورزی هیچ در آمدی نداریم. از مسئولین تقاضای عاجزانه داریم فکری به حال ما نکنند. چه کنسی پاسخگوی کشاورزان گیلانی است. ما جز کشاورزی ربحار در آمدی نداریم که این هم از تشنگی در حال سوختن است. در حالیکه که سالانه ۱۰ الی ۱۵ میلیون تومان هم پول آب می‌دهم.»

همین توضیحات کافیس‌ت تا به بی‌برنامگی در توزیع آب کشاورزی مزارع گیلان و بحران پیش آمده در بین کشاورزان پی برد. کشاورزانی که محل در آمد دیگری ندارند و حال‌انگران محصول خود هستند.

تشریح وضعیت آبی گیلان به روایت آمار

یک کارشناس حوزه آب و خاک در گزارشی مستند از وضعیت آبی گیلان به «یلنا» می‌گوید: برابر آمار‌ها، میانگین بارش ده سال گذشته استان گیلان حدود ۱۱۰۰ میلیمتر بوده‌است، به عبارت

دیگر حدود ۹/۱۴ میلیارد متر مکعب آب در اثر نزولات جوی در پهنه استان نازل می‌شود.

وی با اشاره به اینکه حدود ۳/۹ میلیارد متر مکعب آن در مناطق کوهستانی و ۶/۵ میلیارد آن مربوط به دشت‌ها است، تاکید می‌کند: از ۳/۹ میلیارد متر مکعب آب تولید‌شده در کوهستان‌ها ۹/۴ میلیارد به‌صورت تبخیر و تعریق از دسترس خارج و حدود ۶/۱ میلیارد متر مکعب به منابع آب زیرزمینی نفوذ کرده‌و حدود ۸/۱ میلیارد بر سطح زمین جاری می‌شود. این کارشناس حوزه آب و خاک در استان گیلان اظهار می‌کند: از ۶/۲ میلیارد متر مکعب نفوذ آب در کوهستان‌ها حدود ۲۰۰ میلیون متر مکعب آن وارد آبخوان‌ها (سفره‌های آب زیرزمینی) شده و بقی‌اند آن در صورت چشمه‌های سازنده جریان پای‌ه رودخانه‌ها را تشکیل می‌دهند. بنابراین چهار میلیارد متر مکعب روان آب و آورده‌ای رودخانه‌ها از ارتفاعات و ۶/۵ میلیارد متر مکعب بارش در دشت‌ها، مجموعاً حدود ۶/۹ میلیارد متر مکعب نفوذ جوی در پهنه استان گیلان قابلیت کنترل و استحصال دارد، با این مقدار آب قابل استحصال معادل پنج و نیم برابر ظرفیت آب مخزن سد منجیل است. او خاطرنشان می‌کند: ۹۰ درصد آب ورودی سد منجیل از خارج استان تامین می‌شود که باید حدود یک میلیارد و نیم متر مکعب به ظرفیت منابع استان اضافه‌شود.

آب مصرفی زراعی گیلان

سالانه دو میلیارد و ۷۹۰ میلیون متر مکعب است

به گفته این کارشناس آبی، مجموعه شالیزارهای استان گیلان حدود ۲۳۰ هزار هکتار می‌باشد که از این مقدار حدود ۱۸۹۸۳۳ هکتار در بخش مر کزی و قومنا‌ت و حدود ۱۴ هزار و ۸۵۲ در شرق گیلان و حدود ۲۵۳۴۸ هکتار در غرب گیلان است. با این احتساب کل آب مصرفی زراعی استان گیلان دو میلیارد و ۷۹۰ میلیون متر مکعب (در همه کاربری‌ها حداکثر ۵/۴ میلیارد (معادل یک سوم ظرفیت بالقوه آب استان است.

این فعال حوزه آب و خاک گیلان، با‌ذاکر این نکته که با این حجم ظرفیت نباید مشکلی به نام کمبود آب در استان گیلان وجود داشته باشد، تصریح می‌کند: ترک فعل و کم‌کاری مسئولان آب منطقه‌ای گیلان طی ۱۰ تا ۲۰ سال گذشته، این استان را با سوءمدیریت در بخش جمع‌آوری و ذخیر‌سازی آب روبرو‌بووده و همچنان ادامه‌دارد.

او پیشنهاد می‌کند: از آنجایی که بیشترین بارش‌های استان گیلان در ماه‌های غیرزراعی است، باید نزولات در ۳ هزار آبنندان موجود و دریاچه‌های مصنوعی احداثی چند منظوره در دشت‌ها (جلب تریست و اشتغال‌زایی) و وسدهای لاستیکی و مخزنی ذخیره‌سازی شود،